

V nebesih pa je veselje doma. In kar je še več: to veselje je večno! Naš Gospod nam je o tem povedal: »In vašega veselja vam ne bo nihče vzел.«

Tam ni trpljenja. »In obrisal bo Bog vse solze z njih oči, in smrti ne bo več; tudi ne bo več ne žalovanja ne jokanja ne bolečine, zakaj kar je bilo, je prešlo.«

V naši večni domovini je doma življenje. Kako velika je ljubezen do življenja, kako močan strah pred smrtjo! Pa nam obeta naš ljubi Jezus: »Pravični pojdejo v večno življenje.« In spet beremo: »Kdor sovraži svoje (grehu služeče) življenje na tem svetu, ga bo ohranil za večno življenje.«

Med izvoljenimi bo doma večna zadovoljnost. Vsi bodo prejeli plačilo, kakršno si bodo s svojimi deli zaslužili. Nobene nevoščljivosti, nobene zavisti ne bo tam.

Frankovski kralj Klodvik je imel prejeti sveti krst. Škof Remigij je dal za to priliko kar najlepše olepšati ceste, po katerih bo šel krstni sprevod v cerkev; cerkev samo je pa ukazal okrasiti z dragocenimi zastori. Številne sveče so gorele v hiši Gospodovi in napolnjeval jo je vonj dragocenega kadila. Ves presenečen se je obrnil kralj Klodvik do škofa in ga vprašal: »Ali so to nebesa, moj oče?«

Ali so to nebesa? O, nikdar ne. Prav tako slaba podoba nebes je bila ta slika, kakor so slabe te besede, s katerimi vam poskušam opisati nebesa.

Samo to vam še rečem: Z ljubljениm sinom Jezusom vas blagoslavlja mati Marija, da boste varno hodili po poti njegovih naukov in zapovedi, pa bo nebeško kraljestvo enkrat vaše!

E. Knaflič: Vzorni součenki.

GLOBOKA žalost je potrla naša srca, ko smo zvedeli, da je mirno v Gospodu zaspala, naša nadvse ljubljena součenka Marija Kunstelj.

Marija Kunstelj je bila pridna, vzorna deklica. Z vso ljubeznivostjo svoje nedolžne dušice je bila iskreno vdana svojim blagim staršem. Ata in mamó osre-

čevati, njima napravljati veselje, to ji je bila najljubša naloga. Zato so jo pa tudi starši zelo ljubili. Nežna, rahločutna je razbrala svojim roditeljem vsako željo z obraza, hoteč jih v vsem zadovoljiti. Z otroško vdanostjo jim je zaupala vse, kar jo je radostilo in žalostilo; njeno srce ni skrivalo tajnosti.

V šoli je bila Marija veselje svojih učiteljic in učiteljev. Nadarjena, pa jako marljiva, vestna, ponižna je vršila svoje dolžnosti z največjim veseljem. V obče-
vanju prijazna, ljubezniva je bila res ljubljena so-
učenk. Radostno jo je bilo gledati in poslušati, kadar je bila v šoli vprašana. Njen mirni nastop, njena skromnost in pravilni odgovori, vse, vse je pričalo, da je Marija vzorna učenka. Zelo rada je deklamirala pesmi; vsaka deklamacija ji je izborno uspela. Bila je tudi nadvse krasna cvetka Marijinega vrtea in zvesta naročnica »Angelčka«.

Po kratki, a mučni bolezni je umrla dne 29. aprila t. l. Prišel je ponjo nebeški Vrtnar ter jo presadil med snežnobeke lilije na rajske livade.

Veseli se v Bogu, Marija, in prosi za nas!

Gustav Strniša: Zadovoljni polž.

*Sto dni je lezel na strmi plot,
sto dni — o, kako dolga pot!
Ko pa utrujen na vrh je došel,
pokazal roge navzdol je vesel.*

*Sto dni je lezel na strmi plot,
a v kratki sekundi se znašel je tod,
kjer je svoj pot dolgotrajni začel,
pa pokazal roge navzgor spet vesel.*